

[H. P. Johansen.]

sagde, synes jeg alligevel der var noget for megen Fantasi og for lidt Virkelighed i. Men det værste er naturligvis, at Fantasien bliver livligere, naar de Herrer kommer ud til Møder paa Landet. Jeg saa følgende Udtalelse i et fynsk Venstreblad fra et lukket Venstremøde:

„Vagn Bro omtalte kort Seminarie-loven, hvor Socialdemokrater og Radikale og Konservative nu er enige om at kræve Realeksamen for Optagelse paa Seminarier.“

Det er jo fuldkommen urigtigt. Her forlanges jo ikke Realeksamen, det har aldrig været forlangt, heller ikke i det Forslag, der var fremme i 1925. Men det er dog værd at lægge Mærke til, at naar der skal agiteres imod dette Forslag, saa siger man ikke, hvad der ligger i Forslaget, saa lægger man noget andet i det. Det er Udtryk for, at selve Forslaget er af en saadan Beskaffenhed, at der ikke kan laves Agitation paa det.

Den ærede Ordfører for Venstre var inde paa det Spørgsmaal, om det nu ogsaa kunde nytte noget, om det kunde mærkes paa Skolens Resultater, at Læreruddannelsen blev 4-aarig, mere dybtgaaende i visse Fag, at der blev mere Tid til praktisk Øvelse o. s. v., og det ærede Medlem havde vist den Opfattelse, at det vilde ikke nytte saa svært meget. Jeg skal villigt erkende, at det her er vanskeligt at levere et Bevis, som ikke kan drages i Tvivl — jeg vil gerne sætte en tyk Streg under „som ikke kan drages i Tvivl“. Thi det er ikke her, som naar der f. Eks. gives Tilskud til Mergel til maagre Jorder i Jylland; dèr kan man se allerede det næste Aar, at det har hjulpet. Det varer jo længere, inden man kan se Resultatet af det, der ofres paa Skolens Omraade, og det er her betydelig vanskeligere at paavise Resultatet. Derfor har man ogsaa uhyre let ved at trække paa Skuldrene og mene, at dette eller hint Forslag ikke nytter noget. Jeg skal tillade mig at ræsonnere rent praktisk her. Alle erkender jo dog, at en ung Landmand bliver dygtigere, hvis han faar en bedre Uddannelse; saa vil han kunne faa mere ud af det Stof, han skal arbejde med. Alle erkender, at en ung Haandværker bliver dygtigere, naar han faar en bedre Uddannelse; saa vil han kunne faa mere ud af det Materiale, der bliver lagt i hans Haand. Men mon dog ikke det samme er Tilfældet, naar det gælder en ung Lærer, mon det dog ikke ogsaa skulde være saaledes, at en ung Lærer bliver dygtigere, naar han faar en bedre Uddannelse, at han saa bedre kan løse den Opgave, Skolen stiller

ham? Det er ud fra den Opfattelse, jeg vil anbefale det foreliggende Forslag til villig Behandling og til meget snarlig Vedtagelse her i Tinget.

S. Rasmussen: Jeg synes, den højtærede Undervisningsminister i sine Udtalelser i Dag fandt et heldigt Udtryk, nemlig dette, at den 4-aarige Uddannelsestid er Rygraden i Lovforslaget. Med Formandens Tilladelse ønsker jeg at pege paa, hvad Skolekommissionen, ikke et Mindretal, men alle Kommissionens Medlemmer udtaler om dette Spørgsmaal:

„Da Resultatet af Skolens Arbejde i saa høj Grad afhænger af Lærernes Uddannelse, foreslaar vi 4-aarig Uddannelse paa Lærerskolerne samt Adgang til videregaaende Uddannelse. Vi ønsker en Optagelsesprøve, der sikrer et fuldere Udbytte af Lærerskolens Undervisning, og vi ønsker Adgang for Eleverne til Særundervisning i Lærerskolernes to sidste Klasser. I øvrigt bør navnlig den praktisk-pædagogiske Uddannelse forbedres og større Vægt lægges paa de vordende Læreres personlige og aandelige Udvikling.“

Jeg synes, at her har netop Skolekommissionens Medlemmer peget paa det samme, som den højtærede Undervisningsminister i Dag kaldte Rygraden: den 4-aarige Uddannelse, og det har glædet mig, at man ikke fra nogen Side under Forhandlingerne i Dag er gaaet væsentlig imod dette. Et enkelt Parti er gaaet imod andre Ting, men saa maa vi jo se, om vi kan tale os til Rette om disse.

Ligesom den ærede sidste Taler ønsker jeg at sige, at Udviklingen jo har ført med sig i alle Forhold, at vi ønsker en bedre Uddannelse, og derfor maa vi ogsaa ønske en bedre Uddannelse af vore Lærere, som arbejder med det dyreste Materiale, Folket ejer, Børnene. Det er blevet sagt, at det ikke er et Krav fra Folkets brede Lag, men det er jeg nu ikke sikker paa er rigtigt, selv om jeg nok ved, at det navnlig er indenfor Lærerstanden, Kravet er blevet rejst. Den ærede Ordfører for Venstre brugte det Udtryk, at Befolkningen, som havde Skoen paa, maatte bedst vide, hvor den trykkede, og jeg skal ikke benægte, at dette kan være rigtigt; men jeg ønsker dog her at sige, at det ogsaa ofte er Lærerne, som har Skoen paa og tidt føler, at de mangler noget i deres Uddannelse, og at de kunde være dygtigere i deres Gerning, hvis de havde det. Hvis dette Savn kan blive udfyldt gennem det